డనియేలు గ్రంథము - సంఖ్య నూట యభై రెండు

ప్రవక్త యెహెజ్కేలు యొక్క రెండు కర్రల ప్రతీకార్థం: భవిష్యద్వాణి మరియు విమోచన గుండా ఒక యాత్ర

Jeff Pippenger
2024-03-22

మేము యెహెజ్కేలు గ్రంథము ముప్పైఏడు అధ్యాయములోని రేఖను పరిశీలిస్తున్నాము; అది మొదటగ ఏడవ కహళము ధ్వనించుటను, లవొదికయ సంఘమునకు ఇచ్చిన సందేశమును నిర్దేశించుచున్నది; వాటివలన ఒక లక్ష నలభై నలుగు వేల వారి సైన్యము ఉద్భవించును. ఆపై యెహెజ్కేలు ఆ రేఖను పునరుక్తి చేసి విస్తరింపజేసి, ఇశ్రయేలు ఉత్తరమును దక్షిణమును చెందిన రజ్యాల రెండు కఱ్ఱల సంగమమును ప్రవేశపెట్టి, అది ఏడవ కహళము ధ్వనించుచున్న కలమందు దేవత్వము మరియు మానవత్వము ఏకమగు ప్రక్రియకు దృష్టాంతముగ నిలుపుచున్నడు. రెండు జనములు ఒకే జనముగ ఏకీకృతమైన తరువత, వరిమీద వరికి ఒక రజు ఉండునని యెహెజ్కేలు పేర్కొని, తదుపరి నిత్య నిబంధనను—అదే ఒక లక్ష నలభై నలుగు వేల వరితో నెరవేర్చబడిన నిబంధనను—ప్రస్తవించుచు, ఆ అంత్యకల నిబంధన ప్రజలు యుగయుగములకు దేవుని పరిశుద్ధస్థలము తమ మధ్య యుండునని ఉద్ఘాటించుచున్నడు.

ఆ రేఖకు, 1844లో యోహను ఆలయాన్ని కొలిచిన కర్యాన్ని మేము చేర్చుము; అద్వర, 2001 సెప్టెంబరు 11న ఆరంభమైన తుదికొలతకు అది ప్రతిరూపంగ నిలుస్తుంది. ఆ కొలత విషయాన్ని జెకర్య కూడ ప్రస్తవించుచున్నడు; దేవుడు తన నమమును ఉంచుటకై పట్టణముగ యెరూషలేమును మరల ఎన్నుకొనునప్పుడు ఆ కొలత జరుగునని అతడు చేర్చుచున్నడు. ఆలయాన్ని ఏర్పరచే భగలు మరియు ఇశ్రయేలు యొక్క ఉత్తర, దక్షిణ రజ్యముల రెండు కర్రల మధ్య మేము ఒక ఉపమనన్ని గీయుచున్నము. నూటనలభై నలుగు వేలమందియొక్క మనవత్వముతో తన దివ్యత్వన్ని ఏకీకరించుటయందలి క్రీస్తు యొక్క కర్యము, ఉత్తర రజ్యము, దక్షిణ రజ్యములపై రప్పింపబడిన చెల్లచెదరును గూర్చిన ఇరవై ఐదు వందల ఇరవై సంవత్సరముల రెండు ప్రవచనములలోను, ఇరవై మూడు వందల సంవత్సరముల ప్రవచనముతో సంయుక్తముగ ప్రతినిధీకరింపబడియున్నది.

సువర్తకర్యములో యెహెజ్కేలు గ్రంథములోని కఱ్ఱలు ఏమి ప్రతీకీకరించుచున్నవో గుర్తించుటకు, సువర్తయందలి మూలభూత అవగహన అవసరము. మరియ ద్వర తనకు సంక్రమింపబడ్డ నలుగు వేల సంవత్సరముల వరసత్వ బలహీనతలతో కూడిన మన పతిత మంసమును క్రీస్తు స్వీకరించెను. మనకు ఆదర్శుడై, తన చిత్తశక్తిని వినియోగించి దనిని తన తండ్రి చిత్తమునకు సమర్పించుటద్వర, తను జయించినట్లే, మనము మ చిత్తశక్తిని ఆయన చిత్తధీనములో పెట్టి వినియోగించుటద్వర జయించగలమని ఆయన నిరూపించెను. ఆత్మయొక్క దుర్గమగు మన మస్తిష్కములోనే, మంచి గని చెడు గని కొరకు, మన చిత్తము వినియోగింపబడుచున్నది.

> రెండు పాఠ్యకాలాల పనిని ఒకటిలో చేర్చదలచిన విద్యార్థికి, ఈ విషయములో తన ఇష్టప్రకారం నడుచుకొనుటకు అనుమతి ఇవ్వకూడదు. రెట్టింపు పనిని చేపట్టుట అనగా, చాలామందికి మనస్సుపై అతిగ భారముపెట్టుటయు, తగిన శారీరక వ్యాయామమును నిర్లక్ష్యము చేయుటయే. మనస్సు మానసిక ఆహారమును అధికముగ గ్రహించి జీర్ణించగలదని భావించుట సమంజసం కాదు; కడుపుకు విశ్రాంతికాలములను ఇవ్వకుండ జీర్ణాంగములపై భారముపెట్టుట ఎంతటి పాపమో, మనస్సుకు కూడ అతిమోతాదు మానసిక ఆహారమును తినిపించుట అంతే గొప్ప పాపమే. మస్తిష్కము సమస్త మనిషికి కోటయై యున్నది; భోజనము, వస్త్రధారణ, నిద్ర విషయములలోని తప్పు అలవాట్లు మస్తిష్కమును ప్రభావితం చేసి, విద్యార్థి కోరుచున్న దానియైన—మంచి మానసిక శిక్షణ—ను పొందుటను ఆపును. శరీరములో శ్రద్ధతో చూడబడని ఏ భాగమైనా తన నష్టాన్ని మస్తిష్కమునకు టెలిగ్రాఫ్ చేయును. తమ ఆరోగ్యమును ఎలా కాపాడుకొనవలెనో యువతకు బోధించుటలో ఎక్కువ సహనం మరియు స్థైర్యం ఆచరింపబడవలెను. ఈ విషయములో వారు బాగ అవగాహన కలిగినవారై, ప్రతి స్నాయువు మరియు అవయవము బలపరచబడి, క్రమశిక్షణ పొందినదై ఉండి, స్వచ్ఛందముగనుగాని అస్వచ్ఛందముగనుగాని జరిగే క్రియలలో ఉత్తమ ఆరోగ్యం ఫలితమగునట్లు, అధ్యయనపు ఒత్తిడిని మోయుటకు మస్తిష్కము సుశక్తి పొందునట్లుగ చేయవలెను. క్రైస్తవ విద్య, 124.

మన హృదయములలోను మనస్సులలోను దేవుని ధర్మశాస్త్రమును లిఖించుటయే నిత్య నిబంధన యొక్క కార్యము; ఇంకా, మన హృదయం మరియు మనస్సు రెండూ ‘మన ఆత్మల దుర్గము’యైన మన మస్తిష్కమునందే స్థితమై యున్నవి.

> పురుషుడనగనీ స్త్రీయనగనీ, మనిషి మనస్సు పరిశుద్ధతయు పవిత్రతయు నుండి పతితత్వం, భ్రష్టత్వం, అపరాధమునకు ఒక్క క్షణంలోనే దిగజారదు. మానుష్యుని దైవత్వములోకి రూపాంతరము చేయుటకైనను, లేక దేవుని స్వరూపమునందు నిర్మితులైన వారిని క్రూరత్వమునకైనను శైతానీయతకైనను అపకర్షించుటకైనను కాలమే పడును. చూచుటచేత మనము రూపాంతరము పొందుదుము. తన సృష్టికర్త స్వరూపమునందు నిర్మితుడై యున్నప్పటికిని, ఒకనాడు అసహ్యించిన పాపమే తనకు సుఖదాయకమై అనిపించునట్లుగ మనిషి తన మనస్సును అట్టి విధముగ శిక్షణపరచగలడు. జాగరించుటను, ప్రార్థించుటను మానినప్పుడు, హృదయము అనే దుర్గమును కాపాడుటను కూడ మానును; అప్పుడు పాపములోను అపరాధములోను నిమగ్నుడగును. మనస్సు దిగజారిపోతుంది; నైతిక మరియు బౌద్ధిక శక్తులను దాస్యమునకు లోనుచేసి, హీన వాంఛల ఆధీనమునకు వంచించుటకు దానిని శిక్షణపరచుచుండగ, భ్రష్టత్వమునుండి దానిని పైకెత్తుట అసాధ్యము. మాంసమయ మనస్సునకు విరోధముగ నిరంతర యుద్ధము కొనసాగించవలెను; మరియు దేవుని కృపయొక్క శుద్ధి పరచు ప్రభావముచేత మనము సహాయము పొందవలెను; అదే ప్రభావము మనస్సును పైపట్లకు ఆకర్షించి, పరిశుద్ధమై పవిత్రమైన విషయములమీద ధ్యానించుటకు దానిని అలవాటు పరచును. Adventist Home, 330.

"మనస్సు", "హృదయం", "మెదడు" అనేది "ఆత్మయొక్క దుర్గము". దుర్గము అనేది పాపప్రవేశమునుండి కాపాడవలసిన కోట.

> తండ్రికి చేసిన తన ప్రార్థనలో, క్రీస్తు లోకమునకు మనస్సులోను ఆత్మలోను చెక్కివేయబడవలసిన ఒక పాఠమును అనుగ్రహించెను. ‘ఇదే నిత్యజీవము,’ అని

ఆయన సెలవిచ్చెను, 'నీవే ఏకైక సత్యదేవుడనియు, నీవు పంపిన యేసు క్రీస్తునిగూర్చియు వారు తెలిసికొనుట.' యోహాను 17:3. ఇదే సత్యవిద్య. ఇది శక్తిని ప్రదానం చేయును. దేవునిగూర్చియు, ఆయన పంపిన యేసు క్రీస్తుగూర్చియు కలిగిన అనుభవాత్మక జ్ఞానం మనుష్యుని దేవుని స్వరూపములోకి రూపాంతరం చేయును. అది మనుష్యునికి తనపై ఆధిపత్యమును కలుగజేసి, హీన స్వభావమునకు చెందిన ప్రతీ ఉద్దీపనమును, వికారమును మనస్సు యొక్క ఉన్నత శక్తుల నియంత్రణలోనికి తీసికొనివచ్చును. అది దానిని పొందిన వానిని దేవుని కుమారునిగా, స్వర్గమునకు వారసునిగా చేయును. అది అతనిని అనంతుని చిత్తముతో సంగత్యములోనికి తెచ్చి, విశ్వమునకు సంబంధించిన సమృద్ధ నిధులను అతనికి తెరచును." Christ's Object Lessons, 114.

"ఉన్నత శక్తులు" అనేవి "అధమ స్వభావంలోని ఉద్దీపనలు మరియు వాసనలను" నియంత్రించుటకు, వశపరచుటకు ప్రయోగింపబడవలెను. ఆ ఉన్నత శక్తులు మనస్సులోనే స్థితిచెందియున్నవి; మరియు "అనంతుని మనస్సుతో సంగత్యము"యే "మనుష్యుని దేవుని స్వరూపమునకు రూపాంతరము చేయునది." నూట నలభై నలుగు వేల వారి ముద్రించుటయొక్క కాలమందు, ఒక వర్గమందు మృగముని ప్రతిరూపము ఏర్పడును, మరియొక వర్గమందు క్రీస్తు స్వరూపము ఏర్పడును. ఆ రూపాంతరమును సాధించునది మనస్సుల సంబంధమే. పౌలు నిర్వచించినట్లు మాంసిక (శరీరాధీన) మనస్సు గలవారు, మాంసముయొక్క—అంటే మృగముయొక్క—ప్రతిరూపమును రూపించుదురు. క్రీస్తు మనస్సును పొందిన వారు క్రీస్తు స్వరూపమును రూపించుదురు. నిబంధనయొక్క వాగ్దానం ఇదే; మనమందరము మాంసిక మనస్సుతోనే జన్మించిన వారమై యున్నప్పటికీ, పరివర్తన సమయమున క్రీస్తు మనస్సును పొందగలమని.

మీ యందు, క్రీస్తుయేసులోను ఉన్నటువంటి అదే మనస్సు ఉండవలెను. ఆయన దేవుని స్వరూపములో నుండియుండి, దేవునితో సమానుడై యుండుటను అపహరణమని యెంచలేదు; కాని తనను తను శూన్యపరచుకొని, దాసుని స్వరూపము ధరించుకొని, మానవుల సదృశ్యములో చేయబడియెను. మనుష్యుని రూపరీతిలో కనబడినవాడై, తనను తను వినమ్రపరచుకొని, మరణమువరకు, సిలువయందలి మరణమువరకు కూడా, విధేయుడాయెను. ఫిలిప్పీయులకు 2:5-8.

మనలో క్రీస్తుయొక్క మనస్సు ఉండవలెను, అది క్రీస్తులోనూ ఉన్నట్లే; ఏలయనగా మేము ఆయన స్వరూపమునుబట్టి సృష్టింపబడియున్నాము. కానీ మేము ఆ మనస్సును కలిగియుండము; మేము శరీరవిషయమైన మనస్సును కలిగియున్నాము, పాపమునకు అమ్మబడినవారమైయున్నాము.

కాబట్టి ఇప్పుడిక, శరీరానుసారముగా నడచక ఆత్మానుసారముగా నడచు క్రీస్తుయేసునందున్నవారికి ఏ దండనయును లేదు. ఏలయనగా క్రీస్తుయేసునందలి జీవాత్మయొక్క ధర్మశాస్త్రము నన్ను పాపమును మరణమును గూర్చిన ధర్మశాస్త్రమునుండి విమోచించెను. శరీరము వలన బలహీనమైయుండుటచేత ధర్మశాస్త్రము చేయలేనిదాన్ని దేవుడు చేయెను; పాపము నిమిత్తమై తన స్వకుమారుని పాపశరీర సాదృశ్యమునందు పంపి, పాపమును శరీరములోనే దండించెను. అట్లు, శరీరానుసారముగా కాక ఆత్మానుసారముగా నడచు మన యందు ధర్మశాస్త్రము యొక్క నీతి నెరవేర్చబడునట్లు. ఏలయనగా శరీరానుసారులైన వారు శరీర విషయములమీద మనస్సు పెట్టుదురు;

> ఆత్మానుసారులైన వారు ఆత్మ విషయములమీద మనస్సు పెట్టుదురు. శరీరానుసారమైన మనస్సు మరణము; ఆత్మానుసారమైన మనస్సు జీవమును శాంతియు. ఎందుకనగా శరీరానుసారమైన మనస్సు దేవునికి విరోధము; అది దేవుని ధర్మశాస్త్రమునకు లోబడదు, లోబడగలదు కూడ కాదు. కాబట్టి శరీరములోనున్నవారు దేవుని సంతోషింపజేయలేరు. అయితే దేవుని ఆత్మ మీ యందు నివసించుచున్నయెడల, మీరు శరీరములో కాక ఆత్మయందే ఉన్నారు. ఎవనియందు క్రీస్తుయొక్క ఆత్మలేనియెడల, అతడు ఆయనకు చెందినవాడు కాడు. యెడల క్రీస్తు మీ యందు ఉన్నయెడల, పాపము నిమిత్తము శరీరము మృతమైయున్నది; కాని నీతి నిమిత్తము ఆత్మ జీవమైయున్నది. రోమీయులకు 8:1-10.

ఆత్మకు చెందినదై యుండుట జీవము; మాంసానికి చెందినదై యుండుట మరణము. మాంసము తక్కువ స్వభావము; అది మన భావాల మూలము. మాంస సంబంధమైన తక్కువ స్వభావము ఉన్నత స్వభావముచే పాలింపబడవలెను; ఇది పవిత్రాత్మకు లోబడి మన ఇచ్ఛాశక్తిని వినియోగించుటద్వారా నెరవేర్చబడును. మన ఉన్నత మానసిక మనస్సులు ఇక్కడికక్కడ ఇప్పుడే రూపాంతరింపబడగలవు; అయితే మన తక్కువ స్వభావము మార్పు పొందుటకు ద్వితీయాగమనము వరకు నిరీక్షించవలెను.

యెహెజ్కేలు యొక్క రెండు దండములు ప్రాకారముగా ప్రతినిధీకరింపబడిన ఒక దండమును నిర్దేశించుచున్నవి; ఆ దండము 1798లో తన సమాప్తిని పొందింది. అన్యదేవారాధన సైన్యమును దిగదుడుచిన వెయ్యి రెండువందల అరవై సంవత్సరములచేతను, పాపత్వము సైన్యమును దిగదుడుచిన మరియొక వెయ్యి రెండువందల అరవై సంవత్సరములచేతను, అది సంపూర్ణముగా సమభాగాలుగా విభజింపబడెను. దేవుని పరిశుద్ధస్థలమును దిగదుడుచుటను ఆ దండము సూచింపలేదు; ఏలయనగా దేవుని పరిశుద్ధస్థలము దక్షిణ రాజ్యమందే స్థితి చెంది యుండెను. అన్యదేవారాధనయు పాపత్వమును దిగదుడుచిన సైన్యము మానవ ఆలయమే; అయితే దక్షిణ రాజ్యముతో సంబంధములో అది శరీరము, దేవుడు శిరస్సును స్థాపించుటకు ఎంచుకొనిన స్థలం దక్షిణ రాజ్యమే. ఉత్తర రాజ్యము శరీరము; దక్షిణ రాజ్యము శిరస్సు.

ఉత్తర రాజ్యపు వెయ్యి రెండువందల అరవై సంవత్సరములైన రెండు విభాగములు, దేహమనే మందిరములో పాపమునకు ఉన్న రెండు భిన్న ధోరణులను—ఆనువంశిక ధోరణులనూ, పెంపొందిత ధోరణులనూ—ప్రతినిధీకరించెను. పేగనిజము దేహమనే మందిరములో పాపమునకు ఆనువంశిక ధోరణులకై చిహ్నమాయెను; అలాగే పాపస్వామ్యము పేగనిజ మతమును స్వీకరించుట, పాపమునకు పెంపొందిత ధోరణులను ప్రతినిధీకరించెను. ఏ పరిస్థితిలోనైన, రెండవ రాకడ వరకు దేహమనే మందిరము రూపాంతరం పొందలేదు; అందుచేత ఉత్తర రాజ్యపు కథ 1798 వరకు మాత్రమే పొడిగించబడెను, మరియు యోహానుకు ఆలయమును కొలవుమని ఆజ్ఞాపించబడినప్పుడు, ఆ కథను విడిచిపెట్టవలెను.

"పరివర్తనము" అనే పదము, ఒక స్థితి లేదా పరిస్థితి నుండి మరొకదానికి రూపాంతరము లేదా మార్పును సూచిస్తుంది. ఆదాము మరియు హవ్వ పాపము చేసినప్పుడు, వారు తమ మూలస్థితి నుండి "పరివర్తింపబడ్డారు"; ఎందుకనగా వారు దేవుని స్వరూపమందు సంపూర్ణులై, ఉన్నత శక్తులు నిమ్న శక్తులపై పాలన వహించే క్రమముతో

సృష్టింపబడ్డారు. వారు పాపము చేసినప్పుడు, నిమ్న శక్తులు ఉన్నత శక్తులపై ఆధిపత్యము పొందిన స్థితిలోకి వారు "పరివర్తింపబడ్డారు". ఆ స్థితిని తమ సంతతికి అంతటికీ వారు సంక్రమింపజేశారు.

యెహెజ్కేలు యొక్క రెండు కర్రల ప్రవచన సంబంధంలో, ప్రభువు యెరూషలేమును శిరస్సుగా, రాజు నివసించిన రాజధానిగా ఎన్నుకున్నాడు. అది ఉన్నత అధికారముగా ఉండవలసినది. రెండు కర్రల ఉపమానంలో, ఉత్తరంలోనున్న ఉన్నత రాజ్యానికి సంబంధించి, దక్షిణ రాజ్యం అధస్తన అధికారముగా ఉండెను. రెండు కర్రలు కలిపివేయబడునపుడు ప్రతీకీకరించబడిన పరివర్తనము, దక్షిణ రాజ్యము తన శిరస్సు స్థానమునకు తిరిగి స్థాపింపబడవలెనని అవసరపరచింది. అది ఉత్తర రాజ్యమునకు మరలించబడవలసినది; ఎందుకనగా అప్పుడు అది నిజమైన ఉత్తరరాజుతో ఏకీకృతమై, నిజమైన ఉత్తర రాజ్యపు సింహాసన మందిరముతో అనుసంధానింపబడెను.

ఈ కారణముచేత ఉత్తర రాజ్యము 1798 వరకే పరిమితమైంది; అలాగే 1798 వరకే పరిమితమైన ఆ బయటి ఆవరణమును విడిచి వేయుమని యోహానుకు చెప్పబడెను. మూడవ దూత రాకతో, రెండు వేల మూడు వందల సంవత్సరాల దండముకు దక్షిణ రాజ్యము అనుసంధానమగును; అయితే యోహాను అప్పుడు కొలిచిన ఆలయపు రెండు విభాగాలలో దైవత్వ–మానవత్వముల సంయోగము సిద్ధింపబడగా ఉత్తర రాజ్యము అంతమగును. మూడవ దూత రాకయందు, నలభై ఆరు అనే బంధముచేత ఉత్తర రాజ్యము దక్షిణ రాజ్యముతో అనుసంధానమైంది; అయితే దక్షిణ రాజ్యమువలె అది 1844తో నేరుగా అనుసంధానము కాలేదు.

దక్షిణ రాజ్యం, నలభై ఆరు సంవత్సరాల దేవాలయముతోను, రెండు వందల ఇరవై సంవత్సరములచేత సూచింపబడిన దైవత్వ–మానవత్వాల సమ్మేళనముతోను సంబంధింపబడియుండెను. ఉత్తర రాజ్యం 1798లో ఆ నలభై ఆరు సంవత్సరాల దేవాలయపు అధిష్ఠానమును సూచించెను; అయితే అది అక్కడితోనే సమాప్తమయ్యెను; ఏలయనగా, అధిష్ఠానమగునదిచేత, అది క్రీస్తు తనపై ధరించుకున్న మాంసమునకు ప్రతినిధిగా నిలిచెను, మరియు లోకాధిష్ఠానము మొదలునుండి ఆయన మాంసము హతమైయున్నది. సమస్త దేవాలయములును పరస్పరం ప్రత్యామ్నాయ ప్రతీకలే; 1798లో ఆ నలభై ఆరు సంవత్సరాల అధిష్ఠానము ఆయన మానవ మాంసమును గుర్తింపజేయుచున్నది, 1844లో ఆ నలభై ఆరు సంవత్సరముల సమాప్తి ఆయన దైవత్వమును గుర్తింపజేయుచున్నది.

1798 వరకు తొక్కబడుచున్న సైన్యము దేవుని పరిశుద్ధస్థలము కాదు; ఆ కాలంలో దేవుని పరిశుద్ధస్థలము తొక్కబడుచున్నదని సూచించబడినప్పటికీ, ఆ తొక్కడము దేవుడు తన పరిశుద్ధస్థలమును మరియు తన నామమును ఉంచుటకై యెరూషలేమును ఎంచుకొనిన దక్షిణ రాజ్యంలోనే జరుగుచుండెను. తొక్కబడిన ఆ సైన్యము అన్యజనులను సూచించెను; అది దేహమును సూచించెను.

ఆదాము మరియు హవ్వ పాపము చేసినప్పుడు, పాపముచేత మానవజాతి తొక్కబడుటయనే ఏడు వేల సంవత్సరముల “ఏడు సార్లు” ప్రారంభమయ్యాయి. ఆ సమయమున, లోకస్థాపననుండి వధింపబడిన గొఱ్ఱెపిల్ల, మానవజాతి యొక్క పాపపూరిత నిర్వస్త్రతను కప్పుటకై గొఱ్ఱెపిల్లల చర్మములను సమకూర్చెను. 1798లో

మనవజాతి తొక్కబడుట సమాప్తి పొందినప్పుడు, ప్రతి పరిశుద్ధీకృత ఆలయ ప్రతిరూపమునకు ఆధారముగ మరియు నిర్మాతగనున్న గొఱ్ఱెపిల్ల మరల వధింపబడెను. అక్కడ ఉత్తర రాజ్యము, మరియు అందులో ప్రతినిధించబడిన మానవ ఆలయం, అంతమొందెను.

1798 సంవత్సరములోనే, నకిలీ ప్రతిక్రీస్తు తన సాతానిక సాక్ష్యమును మూడున్నర ప్రవచన సంవత్సరములు ఇచ్చిన తరువాత వధింపబడెను; ఆ సాక్ష్యం 538 సంవత్సరములో అతనికి అధికారం కల్పింపబడుటతో ఆరంభమై, 508 సంవత్సరములో ఆరంభమైన ముప్పై సంవత్సరముల నిద్ధీకరణచే పూర్వించబడెను. అది, క్రీస్తు జననముతో ఆరంభమై, ఆయన బాప్తిస్మము పొందినప్పుడు ఆయనకు అధికారం కల్పింపబడుటతో ముగిసిన, ఆయన ముప్పై సంవత్సరముల నిద్ధీకరణకు సాతానిక నకిలీ ప్రతిరూపము. అనంతరము ఆయన మూడున్నర యథార్థ సంవత్సరములు తన సాక్ష్యమును ఇచ్చెను, దానితో ఆయన, ప్రపంచ స్థాపననుండి వధింపబడిన గొఱ్ఱెపిల్లయై, సిలువవేయబడిన సమయమునకు చేరెను. అప్పుడు, ఆలయము విధ్వంసింపబడిన తరువాత దానిని మూడుదినములలో లేపుదునని ఆయన చేసిన వాగ్దానం నెరవేరెను.

ఆయనే తన శరీరమనే ఆలయాన్ని లేపినవాడే; ఎందుకంటే పునరుత్థానాన్ని నెరవేర్చినది ఆయన దైవత్వ శక్తియే; ఎందుకంటే సిలువవేటబడినప్పుడు ఆయన దైవత్వము మరణించలేదు; సిలువమీద మరణించింది ఆయన మానవత్వమే; ఎందుకంటే దేవుడు మరణించుట అసాధ్యం.

> "నేనే పునరుత్థానమును జీవమును" (యోహాను 11:25). "నేను నా ప్రాణమును పెట్టెను, తిరిగి దానిని తీసికొనుటకై" (యోహాను 10:17) అని చెప్పినవాడు, తనలోనే ఉన్న జీవముచేత సమాధి నుండి బయటికి వచ్చెను. మానవత్వము మరణించెను; దైవత్వము మరణింపలేదు. తన దైవత్వములో క్రీస్తు మరణబంధములను విరగగొట్టుటకు శక్తిని కలిగియుండెను. తన చిత్తప్రకారము ఎవరిని జీవింపజేయునట్లు తనలోనే జీవము తనకున్నదని ఆయన ప్రకటించుచున్నాడు. Selected Messages, book 1, 301.

1798లో, 'ఉత్తర రాజ్యం' యొక్క సైన్యముగ ఉన్న మానవ మందిరము ముగింపుకు చేరింది; అధమ స్వభావమునకు చిహ్నమైనద్రై, అది ద్వితీయాగమనమందలి పునరుత్థానము వరకు మార్పు పొందలేకపోయింది. అయితే, క్రీస్తు మార్పును పొందగల మందిరమును లేవనెత్తిన నలభై ఆరు సంవత్సరాల పునాదిని అది గుర్తించింది; ఆ మందిరము దక్షిణ రాజ్యముచేత ప్రతినిధానింపబడెను, అది మానసిక ఉన్నత శక్తులకై చిహ్నమైయుండి, పాపి న్యాయపరచబడిన క్షణముననే అవి మార్పు పొందును.

> క్రీస్తు స్వయంగా వేసిన పునాది మీదనే అపొస్తలులు దేవుని సంఘమును నిర్మించిరి. సంఘ నిర్మాణాన్ని వివరించుటకు పరిశుద్ధ గ్రంథములలో ఆలయ నిర్మాణమనే రూపకము తరచుగ ఉపయోగించబడింది. యెహోవా మందిరాన్ని కట్టవలసిన వాడైన 'చిగురు'గా క్రీస్తును జెకర్యా సూచించుచున్నాడు. ఆ కార్యములో అన్యజనులు సాయపడుదురని అతడు చెప్పుచున్నాడు: 'దూరంగ ఉన్నవారు వచ్చి యెహోవా మందిరములో కట్టుదురు;' అలాగే యెషయా ప్రకటించుచున్నాడు, 'పరదేశుల కుమారులు నీ గోడలను కట్టుదురు.' జెకర్యా 6:12, 15; యెషయా 60:10.

ఈ మందిర నిర్మాణమును గూర్చి వ్రాస్తూ, పేతురు ఇట్లనుచున్నాడు: "మీరు సజీవశిలయైయున్న ఆయనయొద్దకు వచ్చుచున్నారు; ఆయన మనుష్యులచేత నిజముగ నిరాకరింపబడినను, దేవునిచేత ఎన్నుకోబడి అమూల్యుడైయున్నాడు; మీరు కూడ సజీవశిలలవలె ఆత్మీక గృహముగా, పరిశుద్ధ యాజకత్వముగా నిర్మింపబడుచున్నారు, యేసు క్రీస్తు ద్వారా దేవునికి అంగీకారయోగ్యమగు ఆత్మీక బలులను అర్పించుటకై." 1 పేతురు 2:4, 5.

యూదులయు అన్యజనులయు గల లోకమనే శిలా గనిలో అపొస్తలులు శ్రమించి, పునాదిమీద ఉంచుటకై శిలలను వెలికితీయిరి. ఎఫెసులోనున్న విశ్వాసులకు రాసిన తన లేఖలో పౌలు ఇలా చెప్పెను, "కాబట్టి మీరు ఇక పరదేశులును పరాయివారును కారు; పరిశుద్ధులతో కూడ దేశస్థులై, దేవుని ఇంటివారైరి; అపొస్తలులును ప్రవక్తలును పెట్టిన పునాదిమీద కట్టబడితిరి; యేసుక్రీస్తు తానే ప్రధాన కొనశిలైయున్నాడు; ఆయనయందు సమస్త భవనం యథావిధిగ బంధింపబడి ప్రభువులో పరిశుద్ధ ఆలయమై పెరుగుచున్నది; ఆయనయందే మీరు కూడ ఆత్మద్వారా దేవునికి నివాసస్థలముగ కూడబెట్టబడుచున్నారు." ఎఫెసీయులకు 2:19-22.

కొరింథీయులకు ఆయన ఇలా వ్రాసెను: 'నాకు అనుగ్రహింపబడిన దేవుని కృపచొప్పున, జ్ఞానవంతుడైన ప్రధాన శిల్పివలె, నేను పునాదిని వేసితిని; దాని మీద మరొకడు నిర్మించుచున్నాడు. అయితే ప్రతి మనిషి తాను దాని మీద ఎట్లు నిర్మించుచున్నాడో జాగ్రత్తవహింపవలెను. ఇప్పటికే వేయబడినదైన యేసు క్రీస్తు తప్ప వేరే పునాదిని ఎవరును వేయలేరు. ఇప్పుడు ఈ పునాదిమీద ఎవరైనను బంగారం, వెండి, మూల్య రత్నములు, కట్టెలు, పరక, పెంకుతో నిర్మించినయెడల, ప్రతి మనిషియొక్క కార్యము బహిర్గతమగును; ఎందుకనగ ఆ దినము దానిని ప్రకటించును, ఎందుకనగ అది అగ్నిచేత బయలుపరచబడును; మరియు ఆ అగ్ని ప్రతి మనిషియొక్క కార్యము ఏ విధమై యుందో శోధించును.' 1కొరింథీయులకు 3:10-13.

అపొస్తలులు దృఢమైన పునాదిపై, యుగయుగల శిలయైన దానిపైనే, నిర్మించారు. ఈ పునాదిమీద వారు లోకమునుండి తవ్వి తెచ్చిన రాళ్లను చేర్చిరి. అవరోధములేకుండనే నిర్మాతలు శ్రమించలేదు. ఖ్రీస్తు శత్రువుల ప్రతిఘటనవలన వారి కార్యము అత్యంత క్లిష్టమాయెను. అసత్య పునాదిమీద నిర్మించుచున్న వారియొక్క మతాంధత్వము, పూర్వాగ్రహము, ద్వేషము యెడల వారు ప్రతిఘటించవలసి వచ్చెను. సంఘ నిర్మాణకర్తలుగా శ్రమించిన అనేకులు నెహెమ్యా కాలమున గోడ కట్టుదారులతో పోల్చబడగలరు; వారి విషయమై యిలా వ్రాయబడెను: 'గోడమీద కట్టినవారు, భారములు మోసినవారు, లోడెత్తువారుతో కూడి, ప్రతి ఒక్కరూ ఒక చేతితో పనిని చేయుచు, మరియొక చేతిలో ఆయుధమును పట్టియుండిరి.' నెహెమ్యా 4:17. అపొస్తలుల కార్యములు, 595, 596.

మేము ఈ అధ్యయనాన్ని తదుపరి వ్యాసంలో కొనసాగిస్తము.

మనుష్యుని పతనం సర్వ స్వర్గమును దుఃఖముతో నింపెను. దేవుడు సృష్టించిన లోకము పాపశాపముచేత క్షతిగ్రస్తమై, దుఃఖమునకును మరణమునకును విధించబడియున్న జీవులతో నిండి యుండెను. ధర్మశాస్త్రమును అతిక్రమించినవారికి తప్పించుకొనుటకు ఎట్టి మార్గమూ కనబడలేదు. దూతలు తమ స్తుతిగీతములను మానిరి. పాపము కలిగించిన వినాశమునిమిత్తము స్వర్గీయ ప్రాకారములన్నిటిలో శోకం వ్యాపించెను.

దేవుని కుమారుడు, స్వర్గమునకు మహిమగల సైన్యాధిపతి, పతిత మనుష్యవంశముమీద కనికరించెను. నష్టపోయిన లోకపు వేదనలు ఆయన సన్నిధిలోకి లేచివచ్చినప్పుడు, ఆయన హృదయం అనంత కరుణతో కదిలెను. అయితే దివ్యప్రేమ మనిషి విమోచింపబడునట్లుగా ఒక యోజనను సంకల్పించింది. భగ్నీకృతమైన దేవుని ధర్మశాస్త్రము పాపియొక్క ప్రాణమును కోరెను. సర్వ విశ్వమునందు మనుష్యుని తరఫున దాని న్యాయావసరాలను సంతృప్తిపరచగలిగినవాడు ఒక్కడే ఉన్నాడు. దివ్య ధర్మశాస్త్రము దేవుడే ఉన్నంత పవిత్రమైనదై యున్నందున, దాని అతిక్రమణకు ప్రాయశ్చిత్తము చేయగలిగినవాడు దేవునితో సమానుడైనవాడొక్కడే. క్రీస్తు తప్ప వేరెవ్వరు ధర్మశాస్త్రపు శాపము నుండి పతిత మనిషిని విమోచించి, అతనిని మళ్లీ స్వర్గముతో సఖ్యతలోనికి తీసికొనిరాలేరు. పరిశుద్ధుడైన దేవునికి అతి అసహ్యమైన ఆ పాపము తండ్రిని ఆయన కుమారుని నుండి వేరు చేయవలసినంతదై యుండెను; ఆ పాపమునకు సంబంధించిన దోషమును అవమానమును క్రీస్తు తనే తన మీదకు ఎత్తుకొనును. నాశనమునకు గురైన వంశమును రక్షించుటకై క్రీస్తు దుఃఖముల అగాధాలవరకు దిగివెళ్ళును.

పాపి తరఫున తండ్రి సన్నిధిలో ఆయన విన్నవించెను, మాటలతో వ్యక్తపరచలేనంత గాఢమైన ఆసక్తితో స్వర్గసైన్యము ఫలితమును నిరీక్షించుచుండెను. పడిపోయిన మనుష్యుల కుమారుల కొరకు ఆ మర్మమైన సంభాషణ—‘శాంతి యోచన’ (Zechariah 6:13)—దీర్ఘకాలం కొనసాగెను. భూమి సృష్టికి ముందే రక్షణయోజన నిర్ధారించబడెను; యేమనగా క్రీస్తు ‘లోకస్థాపననుండి వధింపబడిన గొర్రెపిల్ల’ (Revelation 13:8); అయినను, విశ్వాధిపతియగు రాజునకైనను, దోషియైన మానవజాతి కొరకు తన కుమారుని మరణమునకు అప్పగించుట ఒక సంగ్రామమే అయి యుండెను. కాని, ‘దేవుడు లోకమును అంతగా ప్రేమించెను గనుక ఆయన తన ఏకైక జనిత కుమారుని ఇచ్చెను; ఆయనయందు విశ్వాసముంచు ప్రతివాడును నశింపక నిత్యజీవమును పొందునట్లు.’ John 3:16. అయ్యో, విమోచన రహస్యం! తన్ను ప్రేమించని లోకముపట్ల దేవుని ప్రేమ! ‘జ్ఞానమును మించు’ ఆ ప్రేమయొక్క లోతులను ఎవడు తెలిసికొందురు? అవగాహనకతీతమైన ఆ ప్రేమ యొక్క రహస్యాన్ని గ్రహించుటకై ప్రయత్నించుచు, అంతులేని యుగములంతట అమర మేధస్సులు విస్మయించి ఆరాధించుదురు.

దేవుడు క్రీస్తులో ప్రత్యక్షింపవలసియుండెను, “లోకమును తనయొద్దకు సమాధానపరచుచు.” 2 కొరింథీయులకు 5:19. పాపముచేత మనుష్యుడు అంతగా అవనతిప్రాప్తుడాయెను గనుక, పరిశుద్ధతయు మేలుతనమును స్వభావముగా కలిగియున్న ఆయనతో, తనలోతాను, సామరస్యమునకు చేరుట అతనికి అసాధ్యమాయెను. అయితే క్రీస్తు, ధర్మశాస్త్రపు దండన తీర్పునుండి మనుష్యుని విమోచించిన తరువాత, మానవప్రయత్నముతో ఏకమై పనిచేయునట్లుగా దివ్యశక్తిని ప్రసాదించగలిగెను. అట్టి విధముగా దేవునియెడల పశ్చాత్తాపముచేతను క్రీస్తునందలి విశ్వాసముచేతను, ఆదాముని పతిత సంతానం మరో మారు “దేవుని కుమారులు”గా కావగలరు. 1 యోహాను 3:2. Patriarchs and Prophets, 63, 64.